

«Осінній, сірий день...»

Лепкий Богдан Сильвестрович

* * *

Осінній, сірий день. Над лісом крячуть круки
І вітер у корчах дивними голосами
За літом плаче. З зимна терпнуть руки,
Сміх, радість і життя мадрують ген світами.

В такий осінній день як добре мати друга!
З ним про весну, про літо говорити.
Не так нудна була б осіння туга,
І не було б так скучно в світі жити!

В такий осінній день була би ти для мене,
Як у темниці квітці сонце ясне.
Та що робить!.. Йде верем'я студене,
А моє сонце в хмарах тоне, гасне.

1901

Постійна адреса: http://ukrlit.org/lepkyi_bohdan_sylvestrovych/osinnii_siryi_den